

Marianne - Štědroň Jiří

Marianne,
proč tvář si zakrýváš tím závojem,
tobě něco je,
Marianne.

Najednou
směješ se a pak pláčeš vzápětí
řekni co je ti,
Marianne.

Růžová, v bledou se rychle promění,
bláhová, já znám to tajné znamení,
vím, co tě ze spánku probouzívá,
vím, proč si teď náhle tak bujná i lenošivá.

Marianne,
proč celá zkřehlá koukáš z okna ven,
už je dávno den,
Marianne.

Marianne,
růžová, v bledou se rychle promění,
bláhová, já znám to tajné znamení,
vím, co tě ze spánku probouzívá,
vím, proč si teď náhle tak bujná i lenošivá.

Marianne,
před domem stojí s kytkou mladý muž,
no tak spěchej už,
Marianne,
Marianne, Marianne.